

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2014/0030 van 14 januari 2014
in de zaak 1213/0124/A/4/0099

In zake: 1. de bvba **GROEP GEMOCO**
2. de nv **GEMOCO**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Jan BOUCKAERT en Jennifer DUBRULLE
kantoor houdende te 1000 Brussel, Loksumstraat 25
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partijen

tegen:

de **GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Christian LEMACHE
kantoor houdende te 3800 Sint-Truiden, Tongersesteenweg 60
waar woonplaats wordt gekozen

verwerende partij

Tussenkomen de nv **LIMBURG WIN(D)T**
partij:

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Peter FLAMEY en Pieter Jan VERVOORT
kantoor houdende te 2018 Antwerpen, Jan Van Rijswijcklaan 16
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 22 oktober 2012, strekt tot de vernietiging van het besluit van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het departement RWO, afdeling Limburg van 5 september 2012 waarbij aan de tussenkomen partij een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het bouwen van twee windturbines en twee middenspanningscabines, alsook de noodzakelijke kapping van bomen.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te 3560 Lummen, Havenstraat zn, Industriestraat zn en met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie A, nummers 1777/2, 1779A, 1836G en 1914B/2.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partijen hebben een wederantwoordnota ingediend, met gedinghervatting voor de nv GEMOCO. De tussenkomende partij heeft een schriftelijke uiteenzetting ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 19 november 2013, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Nathalie DE CLERCQ heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Jennifer DUBRULLE die verschijnt voor de verzoekende partijen, advocaat Andy BEELEN die loco advocaat Christian LEMACHE verschijnt voor de verwerende partij en advocaat Sophie AERTS die loco advocaat Peter FLAMEY verschijnt voor de tussenkomende partij zijn gehoord.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het Besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. TUSSENKOMST

De nv LIMBURG WIN(D)T verzoekt met een aangetekende brief van 17 december 2012 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de vierde kamer heeft met een beschikking van 25 februari 2013 de tussenkomende partij toegelaten om in de debatten tussen te komen voor wat betreft de behandeling van de vordering tot vernietiging.

De tussenkomende partij is de aanvrager van de vergunning en legt een rechtsgeldige beslissing voor om in rechte te treden. De tussenkomende partij beschikt derhalve over het rechtens vereiste belang en de vereiste hoedanigheid.

Het verzoek tot tussenkomst is ontvankelijk.

IV. FEITEN

Op 29 mei 2012 (datum van de verklaring van volledigheid) dient de tussenkomende partij bij de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor het bouwen van twee windturbines en twee middenspanningscabines en voor het kappen van bomen.

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 3 april 1979 vastgestelde gewestplan 'Hasselt-Genk', gelegen in industriegebied.

De percelen zijn niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 14 juni 2012 tot en met 13 juli 2012, worden vijf bezwaarschriften ingediend, onder meer door de verzoekende partijen.

De nv de Scheepvaart brengt op 25 juni 2012 een gunstig advies uit.

Het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Onroerend Erfgoed brengt op 26 juni 2012 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

ELIA brengt op 27 juni 2012 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

De Federale Overheidsdienst Mobiliteit en Vervoer brengt op 28 juni 2012 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het Agentschap voor Natuur en Bos brengt op 2 juli 2012 een gunstig advies uit.

De dienst Water en Domeinen van de provincie Limburg brengt op 2 juli een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Heusden-Zolder verleent op 20 juli 2012 een gunstig advies.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lummen verleent op 31 juli 2012 een voorwaardelijk gunstig advies.

Het Vlaams Energieagentschap brengt op 3 augustus 2012 een gunstig advies uit.

De verwerende partij beslist op 5 september 2012 een stedenbouwkundige vergunning te verlenen. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

HET OPENBAAR ONDERZOEK

In toepassing van de Vlaamse codex Ruimtelijke Ordening en het besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000, en latere wijzigingen, betreffende de openbare onderzoeken over aanvragen tot stedenbouwkundige vergunning en verkavelingaansvragen, is de aanvraag onderworpen aan een openbaar onderzoek.

De aanvraag is verzonden naar de gemeente LUMMEN voor de organisatie van het openbaar onderzoek.

Er werden vijf bezwaren ingediend. De bezwaren handelen over:

- 1. Mogelijke hinder door geluid, slagschaduw, gevaar voor de veiligheid (o.a. ijsval) en visuele hinder;*
- 2. Er is geen sprake van bundeling met bestaande windturbines op het industrieterrein Lummen-Heusden gezien de ruime afstand tussen de beide clusters;*
- 3. Het bedrijventerrein Kolenhaven is niet grootschalig en dus niet geschikt voor de inplanting van windturbines, de ambachtelijke zones rond de Kolenhaven worden op de plannen foutief als industriegebied ingekleurd;*
- 4. De turbines worden ingeplant in het provinciaal verbindingsgebied nr,32 'Kasteel Meylandt en Mangelbeek ten zuiden van het klaverblad',*
- 5. Foutieve weergave op de plannen die de afstand weergeven tot VEN-gebieden en gebieden voor vogels, het gebied is kwetsbaarder dan wordt weergegeven in de documenten van de aanvraag;*

6. Waardevermindering van de eigendommen;

7. Windturbines hinderen de economische potentie van het gebied;

Na onderzoek van de bezwaren en opmerkingen worden volgende standpunten hieromtrent ingenomen:

1. De oorzaak van het voortgebrachte geluid is tweevoudig. Het wordt vooral gegenereerd door de rotatie van de wieken die een zoevend geluid voortbrengen. Anderzijds wordt geluid geproduceerd door de in de gondel opgestelde apparatuur, in het bijzonder de windturbinegenerator. Slagschaduw komt voor wanneer de zon door de rotor van de windturbines schijnt. in de zone gelegen in de projectiezone van de rotor, kan de schaduw van de wiek zichtbaar zijn als een intermitterende schaduw. Het besluit van de Vlaamse Regering van 23 december 2011 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991 houdende de vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning en van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne, wat betreft de actualisatie van voormelde besluiten aan de evolutie van de techniek (B.S. 31 maart 2012) legt nieuwe sectorale voorwaarden voor windturbines op. Voor industriegebieden geldt een afwijking van maximum 30 uur/jaar effectieve slagschaduw voor slagschaduwgevoelige objecten gelegen op Industriegebieden en tijdens het weekend geen slagschaduwgevoelige receptoren gelegen op industriegebied. De initiatiefnemers stellen alles in het werk om het geluidsniveau en de impact van slagschaduw te reduceren tot een niveau waarbij de hinder voor de omgeving zoveel mogelijk wordt vermeden. De mogelijke maatregelen aan de bron worden genomen om de geluidsproductie tot een minimum te beperken. Het gaat hierbij onder meer om de isolatie van de generatorbehuizing, aerodynamische wieken, en dergelijke meer. Ten aanzien van slagschaduw dienen projectontwikkelaars de nodige maatregelen te treffen zoals het installeren van schaduwdetectiesystemen. Uit de veiligheidsstudies komt naar voor dat zowel de directe risico's voor personen in de omgeving van het windturbinepark als de indirecte risico's ten aanzien van in de omgeving aanwezige gevarenbronnen aanvaardbaar of verwaarloosbaar zijn. Het bezwaar wordt niet weerhouden;

2. De projectzone ligt op het bedrijventerrein 'Kolenhaven' te Lummen en maakt deel uit van het Economische Netwerk Albertkanaal. De turbines worden gebundeld met de grootschalige lijninfrastructuur Albertkanaal en het insteekdok van de voormalige kolenhaven. Parallel ten westen van het Albertkanaal loopt de autosnelweg E313, op relatief korte afstand ten zuiden van het project loopt de autosnelweg E314. Door het gebied en tussen beide turbines loopt bovendien een 70 kV hoogspanningsleiding op hoge pylonen die visueel sterk aanwezig zijn in het landschap. In de onmiddellijke nabijheid zijn de industriële constructies en gebouwen van de ENA-zone, met de Kolenhaven en het regionaal bedrijventerrein Lummen - Heusden-Zolder sterk aanwezig. Op het laatst genoemde bedrijventerrein werden eveneens vijf grootschalige windturbines van hetzelfde type goedgekeurd zodat ook hiermee minstens visueel wordt gebundeld. Door de turbines in de geïndustrialiseerde zone toe te laten kan de open ruimte worden gevrijwaard. Het principe van de gedeconcentreerde bundeling is bijgevolg gerespecteerd. Het bezwaar wordt niet weerhouden;

3. Het bedrijventerrein Kolenhaven maakt deel uit van het Economische Netwerk Albertkanaal. Dit netwerk bestaat uit een keten van grote en kleinere bedrijventerreinen langsheen de lijninfrastructuren Albertkanaal en autosnelweg E313. De schaalgrootte van de aangevraagde turbines komt daarom wel overeen met de schaalgrootte van de omgeving waarin ze worden ingeplant. Het bezwaar wordt niet weerhouden;

4. De provinciale natuurverbinding 32 is in het ruimtelijk structuurplan van de provincie Limburg en dat van de gemeente Lummen symbolisch weergegeven. Uit de adviezen van INBO en het Agentschap voor Natuur en Bos blijkt dat de impact van de turbines op

dit gebied geen significant negatieve effecten veroorzaakt. Recent werd bovendien de inplantingsplaats ook opgenomen in het locatieonderzoek van de provincie Limburg dat op 05/03/2012 door de deputatie werd goedgekeurd. Volgens dit locatieonderzoek is de aanvraag gelegen binnen een zone waarin turbines vergunbaar zijn. Het bezwaar wordt niet weerhouden;

5. De ellipsvorm die op de kaarten in de toelichtingsnota de afstand weergeven tot de VENgebieden en gebieden voor vogels ontstaat doordat de twee cirkels rond elke turbine worden gecombineerd tot één figuur. De weergave op deze plannen is dan ook correct. Uit de adviezen van INBO en het Agentschap voor Natuur en Bos blijkt dat de impact van de turbines op deze gebieden geen significant negatieve effecten veroorzaakt. Het bezwaar wordt niet weerhouden;

6. De waardevermindering van de eigendommen wordt niet aangetoond en is ruimtelijk bovendien niet relevant. Het bezwaar wordt niet weerhouden;

7. Windturbines nemen slechts een relatief beperkte oppervlakte in waardoor de negatieve impact op de industriële potenties van het gebied verwaarloosbaar zijn. De verwevenheid van de functies in het betrokken gebied worden door het project bijgevolg niet in het gedrang gebracht. De inplanting van de turbines gebeurde bovendien in overleg met de NV De Scheepvaart die in opdracht van de Vlaamse Overheid onderzoek verricht naar de verdere concrete invulling van het ENA-gebied. Het advies van de NV De Scheepvaart is gunstig (zie bijlage). Het bezwaar wordt niet weerhouden;

(...)

BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

De oprichting van windturbines kadert in de doelstellingen van de Vlaamse Regering inzake de uitbouw van hernieuwbare energiebronnen in Vlaanderen. De Vlaamse Regering stelt als doelstelling voorop om tegen 2020 20,5% van het totale elektriciteitsverbruik te betrekken uit hernieuwbare energiebronnen. De elektriciteitsopwekking via windenergie vermijdt het gebruik van fossiele brandstoffen en de uitstoot van voor het milieu schadelijke gassen.

Het ruimtelijk principe van de gedeconcentreerde bundeling wordt algemeen voor de inplanting van windturbines verijnd in het principe van de plaatsdeling (site sharing). Door windturbines zoveel als mogelijk te bundelen, moet het behoud van de nog resterende open ruimte in het sterk verstedelijkte Vlaanderen worden gegarandeerd. De voorkeur gaat dan ook uit naar het realiseren van windenergieopwekking door middel van clustering van windturbines, veeleer dan een verspreide inplanting van solitaire turbines. Er moet worden gestreefd naar een ruimtelijke concentratie van windturbines in de nabijheid van of in de stedelijke gebieden en de kernen van het buitengebied.

De projectzone ligt op het bedrijventerrein 'Kolenhaven' te Lummen en maakt deel uit van het Economische Netwerk Albertkanaal. De turbines worden gebundeld met de grootschalige lijninfrastructuur Albertkanaal en het insteedok van de voormalige kolenhaven. Parallel ten westen van het Albertkanaal loopt de autosnelweg E313, op relatief korte afstand ten zuiden van het project loopt de autosnelweg E314. Door het gebied en tussen beide turbines loopt bovendien een 70 kV hoogspanningsleiding op hoge pylons die visueel sterk aanwezig zijn in het landschap. In de onmiddellijke nabijheid zijn de industriële constructies en gebouwen van de ENA-zone, met de Kolenhaven en het regionaal bedrijventerrein Lummen - Heusden-Zolder sterk aanwezig. Op het laatst genoemde bedrijventerrein werden eveneens vijf grootschalige windturbines van hetzelfde type goedgekeurd zodat ook hiermee minstens visueel wordt gebundeld. Door de turbines in de geïndustrialiseerde zone toe te laten kan de open ruimte worden gevrijwaard. Het principe van de gedeconcentreerde bundeling is bijgevolg gerespecteerd.

De projectlocatie biedt duidelijke potenties voor de inplanting van windturbines. Recent werd de inplantingsplaats opgenomen in het locatieonderzoek van de provincie Limburg dat op 08/03/2012 door de deputatie werd goedgekeurd. Volgens dit locatieonderzoek is de aanvraag gelegen binnen een zone waarin turbines vergunbaar zijn. Ruimtelijk kan dan ook gunstig geoordeeld worden voor deze locatie. De schaal van het landschap en de lijninfrastructuren stemmen overeen met het voorgestelde project, waardoor het project potentieel bestaanbaar is met de onmiddellijke omgeving.

De inplanting van de turbines zal slechts een relatief beperkte oppervlakte innemen waardoor de negatieve impact op de industriële potenties van het gebied verwaarloosbaar zijn. De inplanting van de turbines gebeurde bovendien in overleg met NV De Scheepvaart die in opdracht van de Vlaamse Overheid onderzoek verricht naar de verdere concrete invulling van het ENA-gebied. Het advies van de NV De Scheepvaart is gunstig (zie bijlage). De verwevenheid van de functies in het betrokken gebied wordt door het project bijgevolg niet in het gedrang gebracht. Door de aanwezige hoogspanningsleiding met kenmerkende hoge vakwerkpylonen en de bedrijvigheid in het ENA-gebied met vele grootschalige en hoge constructies is het betrokken landschap al niet meer onaantast. De bijkomende visuele hinder die door het project wordt veroorzaakt is bijgevolg relatief en in functie van het algemeen belang aanvaardbaar. De inplanting van de windmolens is bepaald op basis van windopvang, bundeling langs lijninfrastructuur, afstand tot bewoning, afstand tot telecomstralen en minimaliseren van geluidshinder. De inplanting van de twee turbines sluit aan bij de grootschalige lijninfrastructuur Albertkanaal, de autosnelwegen E313 en E314 en bij de al vergunde windturbine op het bedrijventerrein Lummen Heusden-Zolder waarmee ze visueel een geheel zullen vormen. Het project is bijgevolg bestaanbaar met de onmiddellijke omgeving.

Er wordt door het inplanten van windturbines in de voorgestelde invulling geen significante negatieve invloed op het landschap en op de natuur en avifauna verwacht. Dit blijkt eveneens uit de gunstige adviezen van het Agentschap voor Natuur en Bos en Onroerend Erfgoed. Windturbine WT2 is bovendien voorzien op percelen van het voormalige en ondertussen gesaneerde bedrijf Modem Asphalt. Deze percelen werden in het verleden opgehoogd en hebben weinig ecologische waarde.

De oorzaak van het voortgebrachte geluid is tweevoudig. Het wordt vooral gegenereerd door de rotatie van de wieken die een zoevend geluid voortbrengen. Anderzijds wordt geluid geproduceerd door de in de gondel opgestelde apparatuur, in het bijzonder de windturbinegenerator. Slagschaduw komt voor wanneer de zon door de rotor van de windturbines schijnt. In de zone gelegen in de projectiezone van de rotor, kan de schaduw van de wiek zichtbaar zijn als een intermitterende schaduw.

Het besluit van de Vlaamse Regering van 23 december 2011 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991 houdende de vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning en van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne, wat betreft de actualisatie van voormelde besluiten aan de evolutie van de techniek (B.S. 31 maart 2012) legt nieuwe sectorale voorwaarden voor windturbines op. Voor Industriegebieden geldt een afwijking van maximum 30 uur/jaar effectieve slagschaduw voor slagschaduwgevoelige objecten gelegen op industriegebieden en tijdens het weekend geen slagschaduwgevoelige receptoren gelegen op industriegebied.

De initiatiefnemers stellen alles in het werk om het geluidsniveau en de impact van slagschaduw te reduceren tot een niveau waarbij de hinder voor de omgeving zoveel mogelijk wordt vermeden. De mogelijke maatregelen aan de bron worden genomen om de geluidsproductie tot een minimum te beperken. Het gaat hierbij onder meer om de isolatie van de generatorbehuizing, aerodynamische wieken, en dergelijke meer. Ten aanzien van slagschaduw dienen projectontwikkelaars de nodige maatregelen te treffen zoals het installeren van schaduwdetectiesystemen.

Uit de veiligheidsstudies komt naar voor dat zowel de directe risico's voor personen in de omgeving van het windturbinepark als de indirecte risico's ten aanzien van in de omgeving aanwezige gevarenbronnen aanvaardbaar of verwaarloosbaar zijn.

Het ontwerp komt niet voor op de lijst gevoegd als bijlage I van het Project-m.e.r.-besluit, maar wel op de lijst gevoegd als bijlage II van de Europese richtlijn 85/337(EEG). Bijgevolg dient de vergunningverlenende overheid de aanvraag te screenen. Een screening houdt in dat nagegaan wordt of het project, in het licht van zijn concrete kenmerken, de concrete plaatselijke omstandigheden en de concrete kenmerken van zijn potentiële milieueffecten, aanzienlijke milieueffecten kan hebben. Zo er aanzienlijke milieueffecten kunnen zijn, dan moet een milieueffectrapport worden opgemaakt. Zowat elk project heeft milieueffecten. Enkel voor de projecten met aanzienlijke milieueffecten moet een milieueffectrapport worden opgemaakt. Uit de hierboven vermelde kenmerken moet in redelijkheid worden afgeleid dat er geen aanzienlijke milieueffecten te verwachten zijn.

Het project is bestaanbaar met de onmiddellijke omgeving.

...

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De verzoekende partijen zijn belanghebbenden in de zin van artikel 4.8.11, § 1, eerste lid, 3° VCRO voor wie de beroepstermijn een aanvang neemt de dag na deze van de startdatum van de aanplakking.

Uit het attest van aanplakking dat wordt voorgelegd door de verzoekende partijen blijkt dat een mededeling van de bestreden beslissing op 7 september 2012 werd aangeplakt.

Het beroep van de verzoekende partijen, ingesteld met een aangetekende brief van 22 oktober 2012, is tijdig.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang en de hoedanigheid van de verzoekende partijen

Standpunt van de partijen

De verzoekende partijen zetten uiteen:

“ ...

9. Artikel 4.8.16., § 1, 3°, VCRO bepaalt dat beroepen bij Uw Raad kunnen worden ingesteld door iedere natuurlijke persoon of rechtspersoon die rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen van een vergunningsbeslissing kan ondervinden.

10. Groep Gemoco BVBA is eigenaar van de terreinen gelegen vlak naast de percelen waarop de twee windturbines worden ingeplant. Limasco NV is de exploitant van deze terreinen en eigenaar van de gebouwen. In casu zullen verzoekende partijen ontegensprekelijk rechtstreekse en onrechtstreekse hinder en nadelen ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing ondervinden. De bestreden beslissing heeft immers een rechtstreeks nadelige invloed op de waarde, op de ontwikkelingsmogelijkheden en op de gebruiksmogelijkheden van de percelen van verzoekende partijen. Er bestaat een rechtstreeks oorzakelijk verband tussen de bestreden beslissing en dit nadeel. Wanneer de bestreden beslissing immers wordt uitgevoerd, worden de ontwikkelingsmogelijkheden op de percelen van verzoekende partijen definitief en ingrijpend beperkt.

11. Verzoekende partijen ondervinden aldus rechtstreeks, minstens onrechtstreeks, hinder van de bestreden beslissing. Bijgevolg beschikken verzoekende partijen over het vereiste belang.

Besluit: de verzoekende partijen beschikt over het vereiste belang.

“ ...”

De verwerende partij werpt op:

“ ...

1.2. Verzoekers tonen het vereiste belang niet in concreto aan Ingevolge art. 4.8.16 §1, 1^e lid, 3° VCRO moet nog steeds het bewijs geleverd worden van persoonlijke hinder of nadelen.

Bijvoorbeeld in een arrest nr. S/2011/0040 bevestigde Uw Raad dat dit bewijs in concreto en aan de hand van stukken moet worden geleverd:

(...)

In casu moet worden vastgesteld dat het verzoekschrift nopens de vereiste van het belang wel diverse beweringen bevat, maar geen stukken die deze beweringen bewijzen (zie verzoekschrift, pag. 4, randnummers -11 + inventaris der stukken gevoegd bij het verzoekschrift).

Dat eerste verzoekster thans eigenaar zou zijn van percelen gelegen in de onmiddellijke omgeving van de inplanting van de windturbines wordt niet aangetoond via eigendomsbewijzen. Aangaande de bewering dat tweede verzoekster deze terreinen zou exploiteren worden evenmin bewijsstukken voorgelegd.

Het beroep is dan ook niet ontvankelijk.

“ ...”

De tussenkomende partij stelt:

“ ...

7. De verzoekende partijen voeren aan dat zij eigenaar zijn van een grond resp. eigenaar van gebouwen en exploitant “vlak naast de percelen waarop de twee windturbines worden ingeplant”.

Zij voeren op zeer algemene wijze aan dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een nadelige invloed heeft op de waarde, op de ontwikkelingsmogelijkheden en gebruiksmogelijkheden van hun percelen.

In de eerste plaats moet worden opgemerkt dat verzoekende partijen zeer vaag zijn wat betreft de beschrijving van de ligging van hun eigendom, de uitgevoerde activiteiten, en de concrete hinder of nadelen die zij vrezen te zullen ondervinden.

Volgens de vaste rechtspraak van Uw Raad volstaat het loutere nabuurschap op zich evenwel niet om een verzoekende partij het rechtens vereiste belang te verschaffen. De verzoekende partij dient voldoende concreet aannemelijk te maken dat zij hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing (Zie b.v. RvVb nr. S/2011/0060, 7 juni 2011). Hetzelfde geldt voor een vennootschap: de loutere vestiging van een vennootschap in de nabijheid van de bouwplaats volstaat niet om deze vennootschap het rechtens vereiste belang te verschaffen.

De verzoekende partijen laten evenwel na om concreet aannemelijk te maken dat zij hinder of nadelen kunnen ondervinden ingevolge de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing. Zij lichten niet toe waarom de vergunning een negatieve invloed op de waarde (van hun eigendom) zou hebben; evenmin wordt toegelicht op welke manier de tenuitvoerlegging van de vergunning de ontwikkeling- en gebruiksmogelijkheden van hun terreinen zou beperken.

Overigens moet worden opgemerkt dat het bewijs van nabuurschap zelfs niet wordt geleverd door verzoekende partijen, bijv. door een authentieke eigendomsakte, vergunningen, etc. (Vgl. RvVb, nr. A/2011/0205 van 19 december 2011).

De verzoekende partijen maken niet voldoende concreet aannemelijk dat zij hinder of nadelen kunnen ondervinden door de tenuitvoerlegging van de bestreden vergunning.

Het annulatieberoep is niet ontvankelijk bij gebrek aan belang.

...

De verzoekende partijen repliceren in hun wederantwoordnota als volgt:

“ ...

(b) Wat het gebrek van een voldoende concreet belang betreft

11. *Artikel 4.8.16., § 1, 3°, VCRO bepaalt dat beroepen bij Uw Raad kunnen worden ingesteld door iedere natuurlijke persoon of rechtspersoon die rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen van een vergunningsbeslissing kan ondervinden.*

12. *Behalve het nabuurschap – dat overeenkomstig vaste rechtspraak van Uw Raad op zich niet volstaat om het belang aan te tonen, maar daarom wel als een element kan dienen om aan te tonen hoe de hinder zich ten aanzien van verzoeker manifesteert –, hebben verzoekende partijen een actueel, concreet, persoonlijk en rechtstreeks belang bij de vernietiging van de bestreden beslissing die de bouw van twee windturbines en twee middenspanningscabines alsmede de kapping van bomen op een oppervlakte van 218 m² vergunt. Immers, eerste verzoekende partij is eigenaar van de terreinen gelegen vlak naast de percelen waarop de twee windturbines worden ingeplant en tweede verzoekende partij is de exploitant van deze terreinen en eigenaar van de gebouwen.*

13. Ingevolge de bestreden beslissing zullen verzoekende partijen op aanzienlijke wijze bijkomende hinder ondervinden. Verzoekende partijen maakten reeds in hun verzoekschrift tot vernietiging via een concrete omschrijving van de hinder voldoende aannemelijk dat een persoonlijk en rechtstreeks belang voorligt.

14. Vooreerst is de ligging van de percelen waarop de bestreden vergunning betrekking heeft dusdanig dat verzoekende partijen door de vergunde werken zullen worden benadeeld. De eigendom van eerste verzoekende partij, tevens het perceel waarop de onderneming van tweede verzoekende partij gevestigd is, grenst onmiddellijk aan het perceel waarop de windturbines zullen worden ingeplant. Overeenkomstig de rechtspraak van de Raad van State is dit gegeven op zich reeds voldoende om te besluiten dat het vereiste belang aanwezig is in hoofde van verzoekende partijen: (...)

15. In casu bedraagt de afstand tussen het perceel van eerste verzoekende partij en het perceel waarop de inplanting van de windturbines gepland is slechts ca. 100 m. Enigszins verwonderlijk betwist verwerende partij het feit van eigendom en exploitatie. Eerste verzoekende partij is reeds sinds 13 oktober 2011 eigenaar van het aangrenzende perceel (**stuk II.7**). Tweede verzoekende partij exploiteert deze terreinen reeds sinds 2004 (**stuk II.8**) en is tevens eigenaar van het hierop gevestigde bedrijfsgebouw (**stuk II.7**). De beweringen van verwerende partij missen dan ook elke feitelijke grondslag.

16. De bestreden beslissing heeft een rechtstreeks nadelige invloed op de waarde, op de ontwikkelingsmogelijkheden en op de gebruiksmogelijkheden van de percelen van verzoekende partijen. Er bestaat een rechtstreeks oorzakelijk verband tussen de bestreden beslissing en dit nadeel. Wanneer de bestreden beslissing immers wordt uitgevoerd, worden de ontwikkelingsmogelijkheden op de percelen van verzoekende partijen definitief en ingrijpend beperkt.

17. Zo dient er o.m. te worden gewezen op de belemmering van de bedrijfsactiviteiten. Immers, – tweede verzoekende partij, een familiaal hoveniersbedrijf – gebruikt voor haar werkzaamheden materialen zoals zand, grind, ... De turbulentie, te verwachten van twee windturbines op het aanpalende perceel, zet deze werkzaamheden sterk onder druk. Dergelijk nadeel wordt door Uw Raad uitdrukkelijk aanvaard als nadeel in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid 3° VCRO: (...)

18. Volledigheidshalve is op te merken dat de loutere mogelijkheid van een belemmering van de bedrijfsactiviteiten voldoende is om gekwalificeerd te worden als een “nadeel” in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid 3° VCRO.

19. De afgifte van de vergunning voor deze twee windturbines zorgt verder ook voor een waardevermindering van het perceel van eerste verzoekende partij. Immers, de verkoopbaarheid van het perceel evenals van de bedrijfsgebouwen hierop gevestigd, worden sterk gehypothekeerd ingevolge de inplanting van twee windturbines. Deze monumentale constructies zorgen immers niet enkel voor een vermindering van het genot van de eigendom in hoofde van verzoekende partijen, doch ook in hoofde van toekomstige eigenaars door de vermindering van het uitzicht en de toename van visuele hinder. Overeenkomstig de rechtspraak van de Raad van State is de vermindering van het uitzicht en de toename van visuele hinder bovendien reeds voldoende om te besluiten tot het bestaan van het vereiste belang.

20. Deze verminderde verkoopbaarheid en de hieraan gekoppelde waardevermindering van de terreinen hangen samen met het feit dat deze windturbines in

sterke mate de verdere bebouwingsmogelijkheden op het perceel van eerste verzoekende partij beperken. Immers, – aangezien de voorgenomen inplantingsplaats onmiddellijk grenst aan het perceel van eerste verzoekende partij – wordt het optrekken van constructies langs deze zijde van het perceel nagenoeg onmogelijk gemaakt.

21. *Elk van deze nadelen werden telkens door Uw Raad aanvaard als zijnde nadelen in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO: (...)*

22. *Verzoekende partijen maken voldoende aannemelijk rechtstreeks, minstens onrechtstreeks, hinder te kunnen ondervinden van de bestreden beslissing. Bijgevolg beschikken verzoekende partijen over het vereiste belang.*

Besluit: de verzoekende partijen beschikken over het vereiste belang.

...

Beoordeling door de Raad

1.

Artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO bepaalt dat bij de Raad een beroep kan worden ingesteld door elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden door de bestreden vergunningsbeslissing. Artikel 4.8.11, § 3 VCRO bepaalt dat de beroepen worden ingesteld bij wijze van verzoekschrift en dat de Vlaamse regering de vormvereisten bepaalt waaraan het verzoekschrift moet beantwoorden en welke stukken bij het verzoekschrift gevoegd moeten worden.

Artikel 11, tweede lid, 5° Procedurebesluit bepaalt dat het verzoekschrift een “omschrijving van het belang van de verzoeker” moet bevatten.

Uit deze bepalingen volgt dat een verzoeker, die een beroep instelt als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO, “hinder en nadelen” moet omschrijven in het verzoekschrift en de Raad slechts rekening kan houden worden met deze omschrijving bij het beoordelen van het belang.

2.

In artikel 11, derde lid Procedurebesluit wordt bepaald welke stukken een verzoeker moet voegen bij het verzoekschrift. Deze bepaling luidt als volgt:

“De verzoeker voegt bij het verzoekschrift :

1° een afschrift van de bestreden beslissing;

2° als hij een rechtspersoon is, een afschrift van zijn geldende en gecoördineerde statuten en van de akte van aanstelling van zijn organen, alsook het bewijs dat het daartoe bevoegde orgaan beslist heeft in rechte te treden;

3° de schriftelijke volmacht van zijn raadsman als die geen advocaat is;

4° de overtuigingsstukken die in de inventaris zijn vermeld, met inbegrip van de overtuigingsstukken die het risico op een moeilijk te herstellen ernstig nadeel aantonen, in geval van een enig verzoekschrift;

5° de overtuigingsstukken die de tijdigheid van het verzoekschrift aantonen.”

Uit deze bepaling volgt derhalve niet dat de verzoekende partijen eigendomsbewijzen dienen toe te voegen aan het verzoekschrift, hetgeen niet belet dat deze partijen bij de wederantwoordnota deze bewijzen alsnog kunnen voegen ter weerlegging van een exceptie van de verwerende of tussenkomende partij.

Het toevoegen van eigendomstitels als antwoord op een exceptie impliceert niet, althans niet in beginsel, dat de verwerende of desgevallend tussenkomende partij over de mogelijkheid dienen te beschikken om schriftelijk te argumenteren omtrent deze stukken. Niets belet deze partijen om kennis te nemen van deze stukken en opmerkingen te formuleren op de terechtzitting. Er dient derhalve niet te worden ingegaan op het verzoek van de verwerende partij om in de zaak verdere schriftelijke replieken toe te staan.

3.

De verzoekende partijen stellen in hun verzoekschrift dat de eerste verzoekende partij eigenaar is van terreinen gelegen naast de percelen waarop de windturbines worden ingeplant en dat de tweede verzoekende partij een exploitatie heeft op deze terreinen en eigenaar is van de gebouwen. Ze stellen dat de bestreden beslissing een nadelige invloed op de waarde, de ontwikkelingsmogelijkheden en gebruiksmogelijkheden van hun percelen impliceert.

De verzoekende partijen verschaffen in hun uiteenzetting in het verzoekschrift derhalve voldoende gegevens om de Raad toe te laten te beoordelen of ze kunnen beschouwd worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO. Ze leggen bovendien eigendomstitels voor die overeenstemmen met de uiteenzetting in het verzoekschrift.

De verzoekende partijen verduidelijken niet hoe de bestreden beslissing een nadelige invloed zou kunnen hebben op de ontwikkelingsmogelijkheden en gebruiksmogelijkheden van hun eigendom en evenmin kan dit afgeleid worden uit de loutere nabijheid van een windturbine. Wel kan aangenomen worden dat de inplanting van windturbine een invloed kan hebben op de waarde van de nabijgelegen eigendom, waaruit volgt dat de verzoekende partijen een belang hebben om een beroep in te stellen bij de Raad.

4.

De verzoekende partijen voegen bij hun verzoekschrift een afschrift bij van hun statuten en van de akte van aanstelling van haar organen, alsook het bewijs dat het daartoe bevoegde orgaan beslist heeft in rechte te treden. De verzoekende partijen beschikken derhalve over de vereiste hoedanigheid.

5.

De excepties van de verwerende en tussenkomende partij kunnen niet aangenomen worden.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

In dit middel voeren de verzoekende partijen de schending aan van artikel 4.7.1 §1 VCRO, van artikel 2 van het besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000 tot aanwijzing van de handelingen in de zin van artikel 4.1.1, 5°, artikel 4.4.7 § 2 en artikel 4.7.1 §2 tweede lid VCRO en tot regeling van het vooroverleg met de Vlaamse Bouwmeester, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van administratieve rechtshandelingen en van het materieel motiveringsbeginsel.

De verzoekende partijen zetten uiteen:

“ ...

DOORDAT de stedenbouwkundige vergunning voor de windturbine van Limburg Win(d)t werd verleend door de gewestelijk stedenbouwkundige ambtenaar volgens de bijzondere procedure;

In de stedenbouwkundige dossier wordt gesteld dat de aanvraag principieel in overeenstemming is met de geldende voorschriften aangezien de windturbines zogen voor de noodzakelijke productie van energie voor de bedrijvigheid;

TERWIJL, artikel 4.7.1., § 1, 2° VCRO bepaalt dat enkel voor handelingen van algemeen belang of voor aanvragen die door publiekrechtelijke rechtspersonen worden ingediend, de bijzondere procedure moet worden gevolgd;

EN TERWIJL, een vergunningsverlenende overheid een besluit zorgvuldig moet voorbereiden en nemen, hetgeen moet resulteren in een deugdelijke besluitvorming. De uitdrukkelijke motiveringsplicht die op de overheid rust overeenkomstig de artikelen 2 en 3 van de formele motiveringswet, vereist dat elke administratieve beslissing met individuele strekking afdoende, correct en pertinent gemotiveerd is; elke overheidsbeslissing meer bepaald uitdrukkelijk de feitelijke gronden en rechtsgronden moet vermelden die de genomen beslissing kunnen verantwoorden;

Luidens het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel, de overheid gehouden is elke administratieve beslissing slechts te treffen na zorgvuldige en redelijke voorbereiding en beoordeling van het dossier, zowel in feite als in rechte en zich zo nodig voldoende dient te informeren om met kennis van zaken een beslissing te nemen; elke overheidsmaatregel met name in redelijkheid verantwoord moet zijn in het licht van de beoogde doelstelling van de maatregel en aldus, mede op grond van het proportionaliteitsbeginsel, de gevolgen van de maatregel niet in kennelijke onevenredigheid mogen staan in verhouding tot het nagestreefde doel;

Luidens het motiveringsbeginsel, iedere beslissing van het bestuur op motieven dient te berusten die niet enkel in feite en in rechte aanwezig moeten zijn, doch die bovendien pertinent moeten zijn en de beslissing moeten verantwoorden (...). Deze materiële motivering moet blijken uit de gegevens van de zaak, maar moet niet worden opgenomen in de beslissing zelf. Er moeten dus wel degelijke motieven zijn, maar het volstaat dat deze terug te vinden zijn in het administratief dossier (...);

EN TERWIJL, de productie van energie voor bedrijvigheid geen handeling van algemeen belang is; niet de bijzondere, maar de algemene procedure in casu van toepassing is.

ZODAT de bestreden beslissing met miskennis van de aangehaalde bepalingen en beginselen is tot stand gekomen en derhalve onwettig is.

(b) Toelichting van het middel

12. Artikel 4.7.1., § 1, van de VCRO bepaalt dat er voor de toekenning van een stedenbouwkundige vergunning twee administratieve procedures bestaan, m.n. een reguliere en een bijzondere procedure.

13. In het kader van de reguliere procedure moet de aanvraag worden ingediend bij het college van burgemeester en schepenen. In het kader van de bijzondere procedure

moet de aanvraag daarentegen worden ingediend bij de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar.

Voor aanvragen die door publiekrechtelijke rechtspersonen worden ingediend of voor aanvragen met betrekking tot handelingen van algemeen belang moet in beginsel de bijzondere procedure worden gevolgd.

14. Artikel 2 van het besluit van 5 mei 2000 geeft een opsomming van alle handelingen die worden geacht van algemeen belang te zijn. Tot de werken van algemeen belang behoren luidens punt 4° van vermelde bepaling “de openbare elektrische leidingen, met inbegrip van de bijbehorende infrastructuur, zoals transformatorstations, installaties voor de productie van elektriciteit, dienstgebouwen en andere”.

Daarbij wordt een onderscheid gemaakt tussen openbare en private installaties voor de productie van elektriciteit/windturbines. Openbare windturbines zijn windturbines waarvan de geproduceerde stroom in hoofdzaak bestemd is voor de levering aan afnemers via de distributienetten of via de transmissienetten. Bij private windturbines daarentegen wordt de opgewekte elektriciteit in hoofdzaak verbruikt door de eigenaar van de windturbine of rechtstreeks geleverd aan een gebruiker, zonder dat de stroom eerst op het openbare elektriciteitsnet wordt geplaatst. Er moet bijgevolg worden gekeken naar de hoofdzakelijke bestemming van de elektriciteitsproductie. Is die privaat, dan moet de reguliere procedure worden gevolgd. Wordt de elektriciteit daarentegen hoofdzakelijk geleverd aan het openbare net, dan moet de bijzondere procedure worden gevolgd. De aansluiting op het openbare elektriciteitsnet, ongeacht het vermogen of de omvang van de turbines in kwestie, is aldus doorslaggevend.

Dit wordt bevestigd in de rechtspraak van de Raad van State. In het arrest van 24 februari 2006, gewezen in een schorsingszaak (R.v.St., nr. 155.544, van 24 februari 2006) oordeelde de Raad van State als volgt: (...)

15. De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar oordeelt in de bestreden beslissing als volgt: (...)

Uit het oordeel van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar kan aldus worden afgeleid dat de twee windturbines in hoofdzaak elektriciteit zullen leveren aan de bedrijvigheid en niet aan het openbare elektriciteitsnet. Het tegendeel blijkt niet uit de stedenbouwkundige aanvraag noch uit de lokalisatienota bij de stedenbouwkundige aanvraag. Bijgevolg is er geen sprake van een handeling van algemeen belang en kon de aanvraag in casu aldus niet worden vergund overeenkomstig de bijzondere procedure van artikel 4.7.26 e.v. VCRO. Minstens kon het vergunningverlenend bestuur uit het aanvraagdossier niet afleiden of het project van algemeen of privaat belang is, zodat zij de bestreden beslissing niet volgens de bijzondere maar de reguliere procedure moest afleveren.

16. De bestreden beslissing is bijgevolg in strijd met artikel 4.7.1., § 1, VCRO en van artikel 2 van het besluit van 5 mei 2000.

Besluit: het eerste middel is gegrond

...

De verwerende partij repliceert:

“
...

De ingediende aanvraag werd dan ook terecht via de procedure voorzien in art. 4.7.1, §1, 2° VCRO afgehandeld.

In het arrest nr. 155.544 van de Raad van State waarnaar verzoekers verwijzen werd trouwens ook het middel dat er in bestond dat de aanvraag niet via de bijzondere procedure zou kunnen worden afgehandeld, verworpen.

De Raad stelde daarbij dat de werken tot oprichting van 2 windturbines die dienden om elektriciteit op te wekken en die aangesloten werden op het openbare net, werken van algemeen belang zijn: (...)

De i.c. door Limburg Win(d)t ingediende aanvraag dient om elektriciteit op te wekken en de windturbines worden aangesloten op het openbare net en alleszins heeft de verwerende partij de vergunning afgeleverd als een vergunning voor een handeling van algemeen belang in de zin van art. 4.7.1 VCRO.

Er kan bovendien worden opgemerkt dat in de theoretische hypothese dat de verkrijger van de vergunning d.d. 05.09.2012 deze vergunning niet zou aanwenden conform haar doelstelling en draagwijdte van handeling van algemeen belang in de zin van art. 4.7.1 VCRO die de verwerende partij heeft toegestaan, de vergunning d.d. 05.09.2012 niet naleeft en dus schendt.

Het overtreden van een vergunning door de verkrijger ervan is een vraagstuk van handhaving en niet van wettigheid van de bestreden beslissing.

Die problematiek kan dan ook geen aanleiding geven tot annulatie van de bestreden beslissing omdat het middel zich niet rechtstreeks tegen die beslissing richt (...).

Waar verzoekers tenslotte aanhalen dat verweerster niet bijzonder in het bestreden besluit gemotiveerd heeft dat zij bevoegd was om de vergunning te verlenen kan worden verwezen naar een arrest nr. 191.714 van de Raad van State van 23.03.2009: (...)

De overweging die verzoekers betreffende de zgn. motivering van de bevoegdheid opgenomen in de bestreden beslissing aanhalen en bekritisieren in het verzoekschrift, betreft tenslotte een overweging in het kader van de verenigbaarheid van de aanvraag met de gewestplanbestemming (cf. "Overeenstemming met dit plan". De aanvraag is in principe in overeenstemming met de geldende voorschriften aangezien windturbines zorgen voor de noodzakelijke productie van energie voor de bedrijvigheid."), niet in het kader van de bevoegdheid van verweerster.

Het middel is onontvankelijk, minstens ongegrond.

“
...”

De tussenkomen partij stelt:

“
...

9. Voorafgaandelijk dient opgemerkt te worden dat het middel niet ontvankelijk is, aangezien de verzoekende partijen geen belang hebben bij dit middel.

Het betreft een louter formalistisch middel, en verzoekende partijen laten na om aannemelijk te maken dat zij een belang hebben bij het middel, met name of de behandeling van de aanvraag volgens de reguliere procedure hen tot enig voordeel kan strekken.

Ingeval de reguliere procedure wordt gevolgd, verleent het Schepencollege de vergunning.

Welnu, in casu zijn alle uitgebrachte adviezen – waarmee het Schepencollege van de gemeente Lummen rekening zou moeten houden - gunstig of voorwaardelijk gunstig. Ook het advies van de gemeente Lummen zelf is voorwaardelijk gunstig.

Verzoekende partijen hebben dan ook geen belang bij dit middel, aangezien het Schepencollege van de gemeente Lummen evenzeer de vergunning zou verleend hebben ingeval de reguliere procedure gevolgd zou worden.

10. Het middel is daarenboven ongegrond.

Het middel mist feitelijke grondslag. In tegenstelling tot hetgeen verzoekende partijen poneren, worden de windturbines wel degelijk aangesloten op het openbare elektriciteitsnet.

Uit de vergunningsaanvraag en lokalisatienota blijkt dat het gaat om publieke windturbines.

De premisse van het middel faalt manifest in feite aangezien het wel degelijk gaat om publieke windturbines aangesloten op het openbare net. Immers openbare/publieke windturbines zijn windturbines waarvan de geproduceerde stroom in hoofdzaak bestemd is voor de levering aan afnemers via de distributienetten of de transmissienetten. De hoofdzakelijke bestemming van de elektriciteitsproductie is bijgevolg van doorslaggevend belang.

In casu gaat het duidelijk om publieke windturbines die worden aangesloten op het openbare elektriciteitsnet. Dit blijkt duidelijk uit de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning, aangezien ook een stedenbouwkundige vergunning wordt gevraagd (en verleend) voor twee middenspanningscabines, die dienen voor de aansluiting op het openbare elektriciteitsnet.

Dit blijkt eveneens uit het grondcontract met de NV De Scheepvaart gevoegd als bijlage 7 bij de vergunningsaanvraag, waaruit blijkt dat Limburg win(d)t beschikt over een gebruiksrecht op de gronden van De Scheepvaart zonder afnameverplichting.

11. Het middel faalt eveneens in rechte.

Volgens artikel 4.7.1 §1, 2° VCRO geldt de bijzondere procedure voor handelingen van algemeen belang.

Het begrip handelingen van algemeen belang wordt gedefinieerd in artikel 4.1.1, 5° VCRO als volgt:

“door de Vlaamse regering aangewezen handelingen die betrekking hebben op openbare infrastructuur of openbare wegen, nutsvoorzieningen, infrastructuur op het grondgebied

van meerdere gemeenten of infrastructuur ten behoeve of ten bate van de uitoefening van een openbare dienst;”

Wat onder handelingen van algemeen belang in de zin van artikel 4.1.1, 5° VCRO wordt begrepen, wordt nader bepaald in artikel 2 van het besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000 (onderlijning toegevoegd): (...)

In casu gaat het onmiskenbaar om een openbare installatie voor de productie van elektriciteit, en dus om een werk van algemeen belang, waarvoor de bijzondere procedure geldt.

De omstandigheid dat de vergunningsaanvraag al dan niet uitgaat van een publiekrechtelijke rechtspersoon, is niet relevant om een windturbine te beschouwen als een werk van algemeen belang. Doorslaggevend is het criterium van aansluiting op het openbare elektriciteitsnet (...).

De verwijzing naar het arrest van de Raad van State met nr. 155.544 van 24 februari 2006 is niet relevant. In dit arrest heeft de Raad van State zich immers uitgesproken over de interpretatie van artikel 3, 7° van het besluit van 5 mei 2000, en niet over het thans toepasselijke artikel 2, 4° van datzelfde besluit. Dit arrest gaat dus over kleine handelingen van algemeen belang in de zin van artikel 4.4.7 §2 VCRO waarvoor kan worden afgeweken van de bestemming van het gewestplan. Dit artikel is in casu niet van toepassing, aangezien de windturbines bestaanbaar zijn met de bestemming industriegebied volgens het gewestplan, hetgeen ook niet wordt betwist door verzoekende partijen.

Het middel faalt dus ook in rechte.

12. *De verzoekende partijen maken eigenlijk helemaal niet aannemelijk dat de windturbines enkel of hoofdzakelijk zullen dienen voor de productie van elektriciteit voor de bedrijven op het industriegebied.*

Zij beperken zich tot de verwijzing naar één zinsnede uit het bestreden besluit die volledig uit haar context wordt gerukt. De GSA heeft op blz. 1 van de bestreden beslissing overwogen dat de aanvraag principieel in overeenstemming is met de geldende voorschriften van het gewestplan (industriegebied) aangezien windturbines zorgen voor de noodzakelijke productie van energie voor bedrijvigheid. Deze overweging kadert evenwel duidelijk in de planologische beoordeling van de aanvraag, met name of windturbines in industriegebied kunnen worden ingeplant. Over de planologische bestaanbaarheid kan evenwel geen twijfel bestaan, en verzoekende partijen betwisten dit ook niet. Industriegebieden zijn de meest geëigende zones om windturbines in te planten, aangezien windturbines op zich beschouwd worden als inrichtingen met een industrieel karakter (...).

Verder beperken zij zich tot de bewering dat het tegendeel niet zou blijken uit de vergunningsaanvraag of lokalisatienota. Verzoekende partijen draaien de bewijslast volledig om. Zij poneren iets dat geen steun vindt in het dossier, en voeren dan aan dat minstens het tegendeel van deze loutere bewering niet uit het dossier blijkt.

Dat gaat uiteraard niet op. De formele motiveringsplicht gaat uiteraard niet zo ver dat de vergunningverlenende overheid uitdrukkelijk en omstandig moet motiveren waarom zij bevoegd is om de aanvraag te behandelen, zeker niet ingeval – zoals in casu – daarover

op zicht van het aanvraagdossier geen twijfel kan bestaan en er in het openbaar onderzoek daarover geen opmerkingen werden gemaakt.

Van een formeel motiveringsgebrek is dus evenmin sprake.

Het eerste middel, voor zover ontvankelijk, is manifest ongegrond.

...

In hun wederantwoordnota dupliceren de verzoekende partijen:

“ ...

(c) Weerlegging

Verzoekende partijen zien niet in hoe verwerende partij zijn standpunt, dat de windturbines in casu kwalificeren als handelingen van algemeen belang, kan hard maken via verwijzing naar dezelfde artikelen en rechtspraak die verzoekende partijen eerder aanbrachten. Het betoog van verwerende partij is naast de kwestie. Immers, verzoekende partijen betwisten in geen geval dat windturbines die hoofdzakelijk bijdragen tot de gemeenschap een openbare installatie voor de productie van elektriciteit uitmaken en zodus een handeling van algemeen belang in de zin van artikel 4.7.1, §1, 2° VCRO.

38. Daarentegen, betwisten verzoekende partijen wel dat de windturbines in casu onder deze noemer vallen. Verwerende partij houdt verkeerdelijk voor dat de loutere aansluiting van een windturbine op het openbare net voldoende is om te kunnen besluiten dat de windturbine een handeling van algemeen belang uitmaakt. Dergelijk standpunt holt het gemaakte onderscheid tussen, enerzijds, openbare, anderzijds, private installaties volledig uit. Immers, ook private installaties zullen een injectiecontract aangaan en zullen net als openbare installaties injecteren op het openbare net. Het verschil ligt er evenwel in dat private installaties slechts ongeschikt elektriciteit injecteren op het openbare net, terwijl net het omgekeerde het geval is voor wat openbare installaties betreft.

39. De beweringen van verwerende partij dat de windturbines in casu aangesloten zullen worden op het openbare net vertellen ons bijgevolg niets. Heden, zou men zich enkel steunen op de overwegingen, beschikbaar in de vergunningsbeslissing en in het administratief dossier, die – zoals hiernavolgend zal worden aangetoond – bevestigen dat de vergunde windturbines dienen voor de productie van stroom die in hoofdzaak bestemd is voor rechtstreekse verbruikers.

Zoals reeds eerder meegegeven, stelt de gewestelijk stedenbouwkundige ambtenaar uitdrukkelijk dat de twee windturbines energie produceren ten dienste van de omliggende bedrijvigheid (supra, randnummer 27). Verder vermeldt de lokalisatienota nog het volgende: (...)

Deze passages bevestigen keer op keer ons standpunt dat de vergunde windturbines private installaties uitmaken en dat zij bijgevolg niet onder de noemer “handelingen van algemeen belang” vallen.

40. Het is bovendien geheel onwaarschijnlijk dat het merendeel van de opgewekte energie zou worden geïnjecteerd in het openbare net. Immers, beide windturbines kennen een vermogen van slechts 3000 kW. Deze vaststelling maakt het hoogst waarschijnlijk dat het overgrote deel van de geproduceerde energie reeds verbruikt zal worden door de omliggende bedrijven. Op het industrieterrein Kolenhaven bevinden zich

o.m. een asfaltcentrale, een zandhandel, een breekinstallatie voor wegenbouw, ... In de omgeving van de projectsite van de twee windturbines situeert zich eveneens het bedrijf T&T Fireworks, dat ook heel wat van de geproduceerde stroom zal verbruiken. Aangezien deze windturbines slechts een vermogen hebben van 3000 kW en dat een doorsnee gezin reeds een jaarverbruik kent van 3500 kW moet worden vastgesteld dat deze windturbines niet het algemeen belang dienen, doch slechts een privaat economisch belang. De vergunde windturbines zijn hoofdzakelijk bestemd voor het opwekken van de noodzakelijke energie voor de omringende bedrijvigheid. Slechts ondergeschikt zullen de overschotten van de opgewekte stroom kunnen worden geïnjecteerd op het openbaar net.

41. Verzoekende partijen zien niet in hoe een middel dat het verkeerdelijk volgen van een bepaalde procedure opwerpt, een vraagstuk van handhaving zou uitmaken. De situatie zou anders zijn mochten verzoekende partijen inderdaad opwerpen dat de vergunning of bepaalde vergunningsvoorwaarden in de toekomst niet zouden worden nageleefd. Dit is echter niet het geval. Verzoekende partijen werpen enkel op dat het vergunningsbesluit onwettig tot stand is gekomen aangezien de verkeerde procedure werd gevolgd. Dit middel betreft wel degelijk de wettigheid van het besluit en niet – zoals verwerende partij verkeerdelijk voorhoudt – de handhaving van het besluit.

42. Ten slotte stelt verwerende partij dat de gewestelijk stedenbouwkundige ambtenaar zijn bevoegdheid niet moet motiveren. Op te merken is dat een stedenbouwkundige vergunning een administratieve beslissing met individuele strekking is, waarop bijgevolg de formele motiveringswet en het materiële motiveringsbeginsel van toepassing zijn. Aangezien het al dan niet openbaar karakter van de installatie voor elektriciteitscentrale bepalend is voor de te volgen procedure, is er noodzakelijkerwijs een beslissingsmoment geweest vooraleer de – weze het foutieve – weg van de bijzondere procedure werd ingeslagen. Van een zorgvuldige overheid mag verwacht worden dat zij deze beslissing op een weloverwogen en weloordachte wijze neemt. Overeenkomstig het materiële motiveringsbeginsel is een uitdrukkelijke motivering niet vereist voor zover de beslissing op regelmatige wijze gesteund is op de feitelijke en juridische gegevens aanwezig in het administratief dossier. In casu blijft het administratief dossier op dit punt evenwel in gebreke. Daarentegen treffen verzoekende partijen verscheidene tegenaanwijzingen aan die bevestigen dat de verkeerde procedure werd gevolgd en die m.a.w. doen besluiten dat het in casu gaat om private installaties voor elektriciteitsproductie (zie supra, randnummer 38 t.e.m. 40).

*43. Het eerste middel is gegrond.
...*

Beoordeling door de Raad

1.

Een verzoeker die belang heeft bij het bestrijden van een vergunningsbeslissing heeft tevens belang bij het aanvoeren dat de vergunningsbeslissing is verleend met toepassing van een foutieve administratieve procedure.

De exceptie van de tussenkomende partij kan niet aangenomen worden.

2.

Het dossier bevat geen redenen om aan te nemen dat de verwerende partij ten onrechte stelt dat de windturbines zijn bedoeld voor het openbaar distributienet en tevens als dusdanig zijn

vergund. De tussenkomende partij, begunstigde van de bestreden vergunning, bevestigt dit bovendien. Het tegendeel, het privaat gebruik van de windturbines, kan niet afgeleid worden uit de passus in de bestreden beslissing dat “windturbines zorgen voor de noodzakelijke productie van energie voor de bedrijvigheid”. En evenmin tonen de verzoekende partijen het tegendeel aan van voor het openbaar distributienet bedoelde windturbines.

3.

De conclusie van het voorgaande is dat de premisse waarop het middel van de verzoekende partij steunt niet blijkt, noch wordt aangetoond.

Het eerste middel is ongegrond.

B. Tweede middel

Standpunt van de partijen

In dit middel voeren de verzoekende partijen de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de formele motiveringswet, van het materieel motiveringsbeginsel, van de artikelen 4.3.1 §1, 1°, b) en §2, 2° VCRO en van het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel.

De verzoekende partijen zetten uiteen:

“ ...

DOORDAT, de bestreden beslissing oordeelt dat de aanvraag verenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening;

TERWIJL, het Gemeentelijk Ruimtelijk Structuurplan Lummen (hierna: “GRS Lummen”) stelt dat “Het industriegebied Kolenhaven gedeeltelijk ook een belangrijke waarde binnen de natuurlijke en biologische structuren (vormt), maar heeft nog steeds juridisch een industriële bestemming. De vraag rijst of beide functies op die locatie te verzoenen zijn? Het ontbreken van een visie over de nog niet aangesneden industriegebieden ter hoogte van Kolenhaven, waarvan de gronden niet in eigendom zijn van de gemeente, heeft een ongestructureerde invulling als gevolg en hier krijgt men een confrontatie tussen economische en ecologische aspecten (...);

TERWIJL, een vergunningsverlenende overheid een besluit zorgvuldig moet voorbereiden en nemen, hetgeen moet resulteren in een deugdelijke besluitvorming; dat de uitdrukkelijke motiveringsplicht die op de overheid rust overeenkomstig de artikelen 2 en 3 van de formele motiveringswet, vereist dat elke administratieve beslissing met individuele strekking afdoende, correct en pertinent gemotiveerd is; dat elke overheidsbeslissing meer bepaald uitdrukkelijk de feitelijke gronden en rechtsgronden moet vermelden die de genomen beslissing kunnen verantwoorden;

Dat luidens het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel, de overheid gehouden is elke administratieve beslissing slechts te treffen na zorgvuldige en redelijke voorbereiding en beoordeling van het dossier, zowel in feite als in rechte en zich zo nodig voldoende dient te informeren om met kennis van zaken een beslissing te nemen; dat elke overheidsmaatregel met name in redelijkheid verantwoord moet zijn in het licht van de beoogde doelstelling van de maatregel en aldus, mede op grond van het proportionaliteitsbeginsel, de gevolgen van de maatregel niet in kennelijke onevenredigheid mogen staan in verhouding tot het nagestreefde doel;

Dat luidens het motiveringsbeginsel, iedere beslissing van het bestuur op motieven dient te berusten die niet enkel in feite en in rechte aanwezig moeten zijn, doch die bovendien pertinent moeten zijn en de beslissing moeten verantwoorden (R.v.S., VAN BLADEL, nr. 37.043, 22 mei 1991);

EN TERWIJL, artikel 4.3.1., § 1, 1°, b, VCRO bepaalt dat een vergunningverlenende overheid een vergunning moet weigeren, indien het aangevraagde niet verenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening; artikel 4.3.1, § 2, 2° VCRO bepaalt dat een vergunningverlenende overheid bij de beoordeling van de vergunningverlening met beleidsmatige gewenste ontwikkelingen rekening mag houden;

EN TERWIJL, uit de feiten blijkt dat WT01 in een feitelijk bestaand bos zal worden ingeplant en dat om WT01 te kunnen bouwen een ontbossing van 218m² moet worden gerealiseerd; de inplanting van WT01 afbreuk doet aan de bestaande bosrijke omgeving die perfect in overeenstemming is met het vooropgestelde natuurverbindingsgebied; de inplanting van een windturbine in een natuurverbindingsgebied strijdig is met de visie en ruimtelijke principes vooropgesteld door het GRS Lummen; de achteruitgang van het bosbestand bovendien strijdig is met de goede plaatselijke ruimtelijke ordening;

EN TERWIJL, uit de bestreden beslissing niet blijkt dat de vergunningverlenende overheid rekening heeft gehouden met het GRS Lummen; dit des te meer klemmt aangezien verzoekende partijen tijdens het openbaar onderzoek dat in casu werd georganiseerd een bezwaarschrift hieromtrent hebben ingediend; dat het bezwaarschrift in de bestreden beslissing niet afdoende werd weerlegd, hetgeen heeft geleid tot een onwettige vergunning;

ZODAT de bestreden beslissing genomen is met miskennen van de formele en de materiele motiveringsplicht, het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel en de artikelen 4.3.1, §1, 1°, b) en §2, 2° VCRO en derhalve onwettig is.

(b) Toelichting bij het middel

(i) Voorafgaand: de artikelen 4.3.1, §1, 1°, b) en § 2, 2° VCRO

17. Overeenkomstig artikel 4.3.1, §1, 1°, b) van de VCRO moet de vergunningverlenende overheid nagaan of de inrichting verenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening. Indien dit niet het geval zou zijn, moet de vergunningverlenende overheid de vergunning weigeren.

18. Artikel 4.3.1. §2, 2° VCRO bepaalt dat het beginsel van de goede ruimtelijke ordening als volgt moet worden geïnterpreteerd: (...)

Overeenkomstig artikel 4.3.1, § 2, 2° VCRO mag de vergunningverlenende overheid aldus rekening houden met beleidsmatige gewenste ontwikkelingen als deze de vergunningsaanvraag beoordeelt.

19. Bovendien dient een vergunningverlenende overheid overeenkomstig artikel 4.3.1, § 2, 1° VCRO de goede ruimtelijke ordening te beoordelen met inachtneming van de doelstellingen van artikel 1.1.4 VCRO , waarin wordt gesteld dat: (...)

20. De Raad van State bevestigt in zijn arrest 210.580 van 21 januari 2011 dat de vergunningverlenende overheid de aanvraag mag beoordelen aan de hand van haar beleidsvisie inzake de gewenste stedenbouwkundige ontwikkeling in een gebied. Een

vergunningsaanvraag kan aldus geweigerd worden op grond van een gewenst project dat op het ogenblik van het nemen van de vergunningsbeslissing nog geen realiteit is, precies omdat het inwilligen van de aanvraag dat gewenste project zou hypothekeren.

(ii) Het GRS Lummen

*21. In de lokalisatienota stelt de aanvrager dat de percelen deel uitmaken van het economisch netwerk van het Albertkanaal (waarbinnen de percelen liggen) en bijgevolg vergunningsgerechtigd zijn (zie pagina 18- 20 **stuk II.3**). In het GRS Lummen wordt evenwel uitdrukkelijk het volgende gesteld (zie pagina 130 **stuk II.2**): (...)*

De ecologische aspecten die worden vooropgesteld door het instellen van een natuurverbindingsgebied zijn bijgevolg niet ondergeschikt aan de inplanting in het economisch netwerk van het Albertkanaal.

*22. In het bindend gedeelte van het Ruimtelijk Structuurplan Provincie Limburg (hierna: "RSP Limburg") selecteert de provincie het natuurverbindingsgebied 32 "Lummen, Heusden-Zolder, tussen omgeving kasteel Meylandt en Mangelbeek ten zuiden van het klaverblad". Dit gebied omvat het gebied tussen het Albertkanaal, de E314 in het zuiden en E313, gebied Jantenbeek en ten zuiden van de kolenhaven, Ubbersel ten noorden van de spoorlijn (zie pagina 29 **stuk II.2**).*

*23. Het GRS Lummen voorziet eveneens dat de zone waar WT01 ingeplant wordt deel uitmaakt van een natuurverbindingsgebied (zie kaart 63, 98 en 99 **stuk II.2**). In de informatieve nota bij het GRS Lummen wordt m.b.t. de natuurverbindingen het volgende gesteld (zie pagina 249 **stuk II.2**): (...)*

24. Het GRS Lummen stelt dat het weren van bebouwing van primordiaal belang is. De gemeente stelt eveneens dat de natuurlijke biotoop versterkt dient te worden middels de aanleg van bossen en kleine landschapselementen.

(iii) Toepassing in casu

*25. De huidige gewestplanbestemming van WT01 en WT02 is industriegebied. De inplanting van WT01 is- zoals hierna zal blijken- niet in overeenstemming met de goede plaatselijke ruimtelijke ordening (zie kaart 63 **stuk II.2**).*

26. WT01 wordt ingeplant in een feitelijk bestaand bos. Uit de vergunningsaanvraag blijkt dat, om WT01 te kunnen bouwen, een ontbossing van 2180m² gerealiseerd zal worden. De inplanting van de winturbine doet bijgevolg afbreuk aan de bestaande bosrijke omgeving die perfect in overeenstemming is met het vooropgestelde natuurverbindingsgebied. Deze achteruitgang van het bosbestand is dan ook strijdig met de goede plaatselijke ruimtelijke ordening. De inplanting van een windturbine in dergelijk natuurverbindingsgebied is dan ook strijdig met de visie en ruimtelijke principes vooropgesteld door het GRS Lummen.

27. Tijdens het openbaar onderzoek dat in het kader van de vergunningsaanvraag in casu werd georganiseerd, dienden verzoekende partijen een bezwaarschrift in waarin zij hebben gewezen op de inplanting van WT01 in een natuurverbindingsgebied en aldus op de onverenigbaarheid van de aanvraag met de goede plaatselijke ruimtelijke ordening. Bij de weerlegging van dit bezwaarschrift beperkt de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar zich enkel tot de mededeling dat "de provinciale natuurverbinding 32 in het

ruimtelijk structuurplan van de provincie Limburg en dat van de gemeente Lummen symbolisch is weergegeven”(zie pagina 3 **stuk II.1**). Een afdoende weerlegging van het bezwaarschrift in de bestreden beslissing ontbreekt. In zijn beoordeling betreffende de verenigbaarheid van de windturbines met de goede ruimtelijke ordening houdt de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar zelfs geen rekening met het GRS Lummen, noch verwijst hij naar het GRS Lummen (zie pagina 4 tot 5 **stuk II.1**). Nochtans bepaalt artikel 4.3.1, § 2, 2° VCRO dat een vergunningverlenende overheid rekening mag houden met beleidsmatige gewenste ontwikkelingen. Uit het GRS Lummen blijkt duidelijk dat de gemeente Lummen het betrokken gebied wenst te bestemmen tot natuurverbindingsgebied. De bestreden beslissing doet hier afbreuk aan, minstens houdt de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar in zijn beoordeling hiermee geen rekening.

28. Bovendien is de bestreden beslissing wat betreft de beoordeling van de goede plaatselijke ordening onvoldoende en gebrekkig gemotiveerd.

29. Door de stedenbouwkundige vergunning te verlenen miskent de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar de artikelen 2 en 3 van de formele motiveringswet, alsook de materiële motiveringsplicht, de artikelen 4.3.1., § 1, 1°, b), en §2, 2° VCRO en het zorgvuldigheds- en redelijkheidsbeginsel.

Besluit: het tweede middel is gegrond.

...

De verwerende partij repliceert:

“ ...

Verzoekers verliezen uit het oog dat art. 2.2.1. VCRO het volgende bepaalt: (...)

De stelling van verzoekers dat er bij de vergunningverlening een bijzondere motiveringsplicht zou bestaan t.a.v. het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan van de gemeente op wiens grondgebied de kwestieuze percelen gelegen zijn is m.a.w. manifest onjuist.

Inderdaad is het wel zo dat de vergunningverlenende overheid, zoals verzoekers aanhalen, ingevolge van art. 4.3.1. §2, 2° VCRO "beleidsmatig gewenste ontwikkelingen" in rekening KAN brengen, maar dit betreft zoals het artikel duidelijk bepaalt een louter facultatieve bevoegdheid waarover de vergunningverlenende overheid vrij beslist en die niet afgedwongen kan worden, los van het feit dat beleidsmatig gewenste ontwikkelingen evident ruimer zijn dan een (eerder uitgevaardigd) ruimtelijk structuurplan. Dit alles is overigens in tegenstelling tot de andere aandachtspunten vermeld in art. 4.3.1. §2, 1° en art. 4.3.1 §2, 2° eerste lid en tenslotte art. 4.3.1. §2, 3° VCRO aan de hand waarvan de overeenstemming met de goede ruimtelijke ordening door de verwerende partij (verplicht) WORDT beoordeeld zoals de aanhef van dit artikel bepaalt.

Verder is het voor verweerster niet duidelijk waarom het vergunde kappen van bomen niet van goede ruimtelijke ordening zou kunnen getuigen. Verzoekers poneren dit in het verzoekschrift maar zij kunnen zich bezwaarlijk zelf positioneren op de stoel van het bestuur. Uw Raad kan dit evenmin zoals in vaststaande rechtspraak telkens opnieuw wordt bevestigd. Er is ter zake een marginale toetsing.

Feit is dat het gebied gewestplanmatig niet als bosgebied is bestemd, maar als industriegebied. Tevens maakt het gebied geen deel uit van een VEN-gebied maar integendeel juist van het Economisch Netwerk Albertkanaal. Verder voorziet de aanvraag in de nodige boscompensatie (zie ook stuk 6 — compensatieformulier) en tevens blijkt uit de plannen ook nog dat de inplanting van de turbines geschiedt aan de randen van het feitelijk bestaande bos (stuk 2). En tenslotte heeft ANB gunstig advies verleend over de aanvraag (stuk 4). Het is dan ook een raadsel waarom de aanvraag kennelijk niet van goede ruimtelijke ordening zou getuigen.

Bovendien moet herhaald worden dat art. 4.3.1. VCRO niet beperkt is tot natuuraspecten maar een beoordeling vraagt op basis van tal van aandachtspunten: (...)

Het gaat dan ook niet op om, zoals verzoekers duidelijk doen, één aspect (natuur) hier uit te lichten.

Het is op basis van al die aandachtspunten TEZAMEN dat de goede ruimtelijke ordening wordt beoordeeld.

Derhalve is het ook niet zo dat wanneer een aanvraag bijvoorbeeld minder gunstig zou zijn in het licht van één van die aandachtspunten van art. 4.3.1, 1° VCRO dat daarom de aanvraag onverenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening.

Dat verzoekers zich steunen op het bestaan van een feitelijk bos is trouwens tenslotte ook verwonderlijk aangezien, althans voortgaande op het verzoekschrift, verzoekers zelf vennootschappen zijn die ter plaatse van dezelfde bosrand industriële activiteiten voeren...

Uit de bestreden beslissing blijkt ten genoegte van recht dat verweerster haar beslissing op basis van voormelde beginselen van art. 4.3.1. VCRO heeft voorbereid en vervolgens ook heeft genomen, minstens er geen sprake van een onjuiste inschatting van feiten of van kennelijke onredelijkheid.

*Het middel is ongegrond.
...*

De tussenkomen partij stelt:

“ ...

14. Voorafgaandelijk moet opgemerkt worden dat de GSA bij de beoordeling van de vergunningsaanvraag optreedt als orgaan van actief bestuur en niet als administratief rechtscollege. De motiveringsplicht die op de GSA rust impliceert niet dat hij alle argumenten uit het bezwaarschrift/administratief beroep of uit een andersluidend advies rechtstreeks en punt per punt moet beantwoorden. Het volstaat dat uit de bestreden beslissing blijkt op welke overwegingen die verband houden met de goede ruimtelijke ordening de GSA zich heeft gesteund om de vergunning te verlenen, zodat de Raad kan nagaan of de GSA uitgegaan is van feitelijk juiste gegevens en in redelijkheid op grond van deze gegevens tot de bestreden beslissing is kunnen komen (Zie b.v. RvVb nr. A/2011/0449 van 20 april 2011).

De verzoekende partijen beroepen zich in het middel zowel op de materiële als de formele motiveringsplicht. Uit de toelichting van het middel blijkt evenwel dat verzoekende partijen de motieven die ten grondslag liggen aan de beslissing kennen,

maar dat zij het er niet eens mee zijn. Zodoende is er van een formeel motiveringsgebrek eigenlijk geen sprake.

In zoverre de kritiek in het middel moet worden begrepen als een materieel motiveringsgebrek, moet alleszins in herinnering worden gebracht dat de GSA als vergunningverlenende overheid over een discretionaire bevoegdheid beschikt bij de beoordeling van de verenigbaarheid van de aanvraag met de goede ruimtelijke ordening.

De Raad beschikt slechts over een marginaal toetsingsrecht, en kan zich niet in de plaats van het bestuur stellen bij de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening (zie b.v. RvVb nr. A/2012/0137 van 16 april 2012). De Raad kan enkel nagaan of de bestreden beslissing gedragen wordt door feitelijk correcte overwegingen, en of de vergunningverlenende overheid in alle redelijkheid tot de bestreden beslissing is kunnen komen op grond van de voorliggende feiten (zie bijv. RvVb nr. A/2011/0049 van 20 april 2011).

Een kennelijk onredelijke beslissing zal slechts voorliggen wanneer de Raad vaststelt dat de bestreden beslissing dermate afwijkt van het normale beslissingspatroon dat het ondenkbaar is dat een ander zorgvuldig handelend bestuur in dezelfde omstandigheden tot dezelfde besluitvorming zou komen (RvVb nr. A/2012/0050 van 14 februari 2012).

De verzoekende partijen slagen er helemaal niet in om aannemelijk te maken dat de bestreden beslissing kennelijk onjuist of kennelijk onredelijk zou zijn.

15. Het artikel 4.3.1 §2, 2° VCRO waarvan de schending wordt ingeroepen, luidt als volgt: (...)

De vergunningverlenende overheid “kan” bij de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening zogenaamde “beleidsmatig gewenste ontwikkelingen” in rekening brengen (artikel 4.3.1 §2, 2° VCRO).

Deze bepaling biedt enkel de mogelijkheid om desgevallend rekening te houden met “beleidsmatig gewenste ontwikkelingen” doch kan allerm minst als een verplichting worden geïnterpreteerd. Evenmin moet de vergunningverlenende overheid motiveren waarom zij geen toepassing heeft gemaakt van deze mogelijkheid (RvVb nr. A/2011/0152 van 26 oktober 2011).

Van een schending van artikel 4.3.1 §1, 1°, b) juncto artikel 4.3.1 §2, 2° VCRO of de formele motiveringsplicht kan dus geen sprake zijn, aangezien deze bepaling enkel een mogelijkheid maar geenszins een verplichting bevat om rekening te houden met beleidsmatig gewenste ontwikkelingen.

16. Maar er is meer.

De verzoekende partijen voeren – onder het mom van de “beleidsmatig gewenste ontwikkelingen” - aan dat de GSA ten onrechte de vergunning heeft verleend in strijd met een beweerde natuurverbinding uit het GRS/PRS.

De verzoekende partijen vragen dus eigenlijk dat de vergunningsaanvraag getoetst wordt aan een ruimtelijk structuurplan. Op blz. 12 van hun verzoekschrift werpen zij letterlijk op dat de “inplanting van een windturbine in dergelijk natuurverbingsgebied (is) dan ook strijdig (is) met de visie en ruimtelijke principes vooropgesteld door het GRS Lummen”.

Volgens artikel 2.1.2 §7 VCRO mag een ruimtelijk structuurplan evenwel geen beoordelingsgrond vormen voor een bouwaanvraag. (zie bijv. RvVb nr. A/2012/0439 van 30 oktober 2012)

De verzoekende partijen kunnen het verbod van artikel 2.1.2 §7 VCRO niet omzeilen door te beweren dat de beweerde beleidsopties uit het GRS/PRS mee in rekening moeten worden gebracht als “gewenste ruimtelijke ontwikkelingen”.

Om misbruik tegen te gaan, moet de mogelijkheid van artikel 4.3.1 §2, 2° VCRO om bij de beoordeling van een vergunningsaanvraag rekening te houden met de beleidsmatig gewenste ontwikkelingen uitzonderlijk blijven, en zal dergelijke beslissing met de nodige omzichtigheid en in ieder geval met een overtuigende motivering genomen dienen te worden (...).

Bij de beoordeling van de vergunningsaanvraag vermocht de GSA het GRS Lummen en het PRS dus niet als toetsingskader of beoordelingsgrond hanteren (artikel 2.1.2 §7 VCRO).

17. *Daarenboven moet worden vastgesteld dat de door de verzoekende partijen aangevoerde natuurverbinding niet beschouwd kan worden als een beleidsmatig gewenste ontwikkeling in de zin van artikel 4.3.1 §2, 2° VCRO, aangezien (1) de gemeente Lummen de aanvraag uitdrukkelijk gunstig heeft geadviseerd en (2) de inplantingsplaats uitdrukkelijk als potentiële inplantingsplaats werd weerhouden door de provincie in het locatieonderzoek dat op 15 maart 2012 door de Deputatie werd goedgekeurd.*

Ten overvloede moet worden opgemerkt dat de turbines volgens het gewestplan gelegen zijn in industriegebied, en dat de voorschriften van het gewestplan verordenende kracht hebben en onmiddellijk uitvoerbaar zijn. De GSA is uiteraard niet verplicht om een vergunningsaanvraag te weigeren die principieel op grond van de verordenende voorschriften van het gewestplan in aanmerking komt voor vergunning, op grond van zogenaamde “beleidsmatige gewenste ontwikkelingen” die zouden voortvloeien uit een GRS/PRS (die op zich zelfs niet als toetsingsgrond van een vergunning gebruikt mogen worden) en die concreet worden tegengesproken door andere (recentere) adviezen en beleidsdocumenten van de gemeente en de provincie.

De tussenkomen partij verwijst naar arrest nr. A/2012/0164 van 25 april 2012 van Uw Raad, waaruit blijkt dat de mogelijkheid om “beleidsmatig gewenste ontwikkelingen” in rekening te brengen, eerder restrictief wordt geïnterpreteerd, in die zin dat een vergunning niet geweigerd kan worden wegens strijdigheid met een voorontwerp van RUP dat zelfs nog niet voorlopig is vastgesteld (RvVb nr. A/2012/0164 van 25 april 2012): (...)

Deze argumentatie gaat in casu des te meer op, aangezien er in casu nog niet eens een voorontwerp van RUP voorligt. Er ligt enkel een GRS/PRS voor dat nog zal moeten worden uitgevoerd door de vaststelling van een RUP, en daarenboven mag het GRS/PRS op zich niet als beoordelingsgrond van een vergunningsaanvraag worden gehanteerd (artikel 2.1.2 §7 VCRO).

18. *De verzoekende partijen vergissen zich en misleiden wanneer zij beweren dat de inplantingsplaats gelegen zou zijn in een vooropgesteld natuurverbindingsgebied volgens het GRS.*

Tussenkomen de partij merkt op dat verzoekende partijen (selectief) citeren uit het informatief gedeelte van het GRS, dat dus enkel en alleen informatieve waarde heeft, en dus ook in het planningsproces niet richtinggevend of bindend is voor de gemeente (artikel 2.1.2 §2 VCRO).

De verzoekende partijen citeren ook selectief, want met weglating van een belangrijke zin op blz. 130 van het informatief gedeelte van het GRS: (...)

De verzoekende partijen doen dus ten onrechte uitschijnen dat uit het GRS (dat dateert van 2006) zou blijken dat de gemeente een herbestemming naar natuurverbingsgebied zou wensen door te voeren. Deze voorstelling is dus niet juist, aangezien in het (informatief gedeelte) van het GRS net wordt gezegd dat er hieromtrent een “duidelijke visie en beleidsoptie uitgesproken moet worden bij de uitwerking van het Economisch Netwerk Albertkanaal”.

De bewering van verzoekende partijen op blz. 11 van hun verzoekschrift (dat de ecologische aspecten niet ondergeschikt zijn aan de inplanting in het economisch netwerk van het Albertkanaal) kan dus helemaal niet begrepen worden.

Wat het grondgebied van de gemeente Lummen betreft, worden de gebieden ten oosten van de E313 prioritair als ontwikkelingszone in het ENA beschouwd (o.a. industrieterrein Kolenhaven), en dus uitgesloten uit de gemeentelijke bevoegdheid (GRS blz. 191).

Het bedrijventerrein maakt deel uit van het ENA, en door de inplanting van windturbines op de industriezone wordt de economische functie die ze moet vervullen in het kader van het ENA-project alleen maar versterkt.

De verzoekende partijen laten volledig na om aannemelijk te maken dat er in het richtinggevend of bindende gedeelte van het GRS een taakstelling voor de gemeente vervat zou zitten om een planwijziging door te voeren van industriegebied naar natuurverbingsgebied.

Zij verwijzen enkel naar het richtinggevend gedeelte, naar een “informatieve nota” bij het GRS, en naar louter informatieve kaarten waarop op symbolische wijze een natuurverbinding op provinciaal niveau wordt aangeduid, waarin de zone van WT01 alleszins duidelijk niet gelegen is (zie bijv. kaart 63 van het GRS). Het middel mist dus eveneens feitelijke grondslag, in zoverre aangevoerd wordt dat WT01 gelegen zou zijn in een natuurverbinding op provinciaal niveau.

Volgens de synthese van de gewenste ruimtelijke structuur uit het richtinggevend gedeelte van het GRS is de Kolenhaven een industriegebied van belang op Vlaams niveau dat verder uitgebouwd moet worden (blz. 248 richtinggevend gedeelte GRS).

Daarenboven moet andermaal worden herhaald dat de deputatie van de provincie Limburg op 15 maart 2012 een Provinciaal Windplan heeft goedgekeurd, en dat de inplantingslocatie gelegen is in een gebied dat in aanmerking komt voor de inplanting voor windturbines, met name deelgebied 11 Lummen-Kanaal in het onderzoeksgebied Stedelijk Netwerk Midden-Limburg (zie eindrapport Locatieonderzoek naar de inplanting van windmolenparken in Limburg, blz. 35, stuk 6).

Hieruit blijkt dus andermaal dat de inplanting van windturbines in deze zone helemaal niet strijdt met beleidsmatig gewenste ruimtelijke ontwikkelingen op provinciaal niveau, wel integendeel.

Tussenkomen de partij verwijst ten overvloede naar het advies van de GMVC dd. 8 januari 2013 in de corresponderende milieuvergunningsaanvraag. De GMVC overweegt hierin (in antwoord op het advies van ANB) terecht dat er bij de beoordeling van de milieuvergunningsaanvraag geen rekening kan worden gehouden met eventuele toekomstige bestemmingswijzigingen (stuk 10).

19. De bewering van verzoekende partijen dat hun bezwaar hieromtrent in het openbaar onderzoek onvoldoende werd ontmoet en weerlegd, kan helemaal niet bijgetreden worden.

In de bestreden beslissing worden de bezwaren ingediend in het openbaar onderzoek samengevat, en werden deze bezwaren ontmoet en beantwoord (blz. 2-3).

Het College van Burgemeester en Schepenen heeft de aanvraag op 31 juli 2012 gunstig geadviseerd, en heeft het bezwaar van verzoekende partijen m.b.t. de beweerde ligging in een natuurverbinding op gemotiveerde wijze verworpen (stuk 3): (...)

Het Agentschap Natuur en Bos (ANB) heeft op 20 januari 2012 een gunstig preadvies verstrekt, dat werd opgenomen in de aanvraag. Hierin wordt overwogen dat de ecologische waarde van de omgeving vooral wordt bepaald door de Mangelbeek, en dat ter hoogte van de inplantingsplaatsen van de turbines de vegetatie vooral uit bos bestaat. Het ANB overweegt dat er gunstig geadviseerd kan worden en dat er geen fundamentele natuurwaarden worden geschaad door de aanvraag (bijlage 6 bij vergunningsaanvraag, stuk 5).

Het Agentschap Natuur en Bos (ANB) heeft de aanvraag eveneens gunstig geadviseerd op 28 juni 2012, en heeft geen fundamentele bezwaren tegen de bouw van de twee windturbines en aanhorigheden (stuk 4).

Het ANB gaat akkoord met de door de aanvrager voorgestelde boscompensatie in de vorm van een bosbehoudsbijdrage voor het kappen van bomen voor de aanleg van WT01 (bijlage 10 bij vergunningsaanvraag, stuk 5).

De GSA heeft het bezwaar van verzoekende partijen ontmoet en op gemotiveerde wijze weerlegd op blz. 3 van het bestreden besluit: (...)

De verzoekende partijen kunnen dus niet beweren dat ze de met de ruimtelijke ordening verband houdende redenen waarop de beslissing gesteund is, niet zouden kunnen afleiden uit de tekst van de bestreden beslissing. Van een formeel motiveringsgebrek is dan ook geen sprake.

Evenmin kan beweerd worden dat deze redengeving kennelijk onredelijk of kennelijk onjuist is. De verzoekende partijen voeren ten onrechte aan dat een afdoende weerlegging van hun bezwaarschrift zou vereisen dat de GSA rekening houdt en verwijst naar het GRS Lummen. Zoals hierboven gesteld, vermocht de GSA de aanvraag niet te toetsen aan het GRS Lummen gelet op het verbod van artikel 2.1.2 §7 VCRO. De omstandigheid dat de GSA bij de weerlegging van het bezwaarschrift niet heeft verwezen

naar het GRS Lummen, kan dan ook onmogelijk als een motiveringsgebrek worden beschouwd ("Waarover men niet kan spreken, moet men zwijgen").

Het tweede middel is ongegrond.

...

In hun wederantwoordnota dupliceren de verzoekende partijen:

"...

Ten overvloede is te benadrukken dat de vergunningverlenende overheid, overeenkomstig artikel 4.3.1. §2, 2° VCRO, rekening kan houden met beleidsmatig gewenste ontwikkelingen. Verwerende partij stelt dat deze beoordelingsgrond louter van facultatieve aard zou zijn. Verzoekende partijen hebben nooit anders beweerd. Het getuigt evenwel van weinig zorgvuldigheid in hoofde van het bestuur wanneer een vergunning wordt verleend in strijd met het GRS Lummen waarin uitdrukkelijk de problematiek van de confrontatie tussen, enerzijds, economische, anderzijds, natuurelementen op het betrokken projectgebied werd overwogen. Wanneer het bestuur oordeelt op een wijze dat manifest strijdt met de door haar vooropgestelde beleidsontwikkelingen, worden de gerechtvaardigde verwachtingen in hoofde van de rechtsonderhorigen en in casu van verzoekende partijen verschalkt. Dit alles getuigt van een onzorgvuldig bestuursoptreden.

63. *In dit kader is tevens op te merken dat het advies van de VEA (**stuk II.4**) dd. 3 augustus 2012 het volgende stelt: (...)*

De VEA wijst in haar advies uitdrukkelijk op de vooropgestelde bestemmingswijziging van industriegebied naar natuurgebied. Strijdig met de uitdrukkelijke waarschuwing in het advies van de VEA en zonder enige motivering ter rechtvaardiging van deze afwijking, werd de vergunning alsnog verleend.

64. *Ook het ANB stelt zich in haar advies dd. 28 juni 2012 (**stuk II.5**) vragen bij het verlenen van een vergunning: (...)*

Opnieuw bleef de GSA blind voor deze bezwaren.

65. *Onroerend erfgoed wees in haar advies dd. 26 juni 2012 (**stuk II.6**) eveneens op de plan-MER Economisch Netwerk Albertkanaal waarin: (...)*

Ook deze bezwaren bleven onbeantwoord in het vergunningsbesluit.

66. *Dergelijke werkwijze is naast onzorgvuldig ook in strijd met de formele motiveringsplicht. Dit geldt des te meer nu het bezwaarschrift, ingediend door verzoekende partijen en waarin deze problematiek werd aangekaart, zonder afdoende motivering door de gewestelijk stedenbouwkundige ambtenaar naast zich werd neergelegd. Verwerende partij stelt verkeerdelijk dat verzoekende partijen een bijzondere motiveringsplicht situeren in hoofde van het college van burgemeester en schepenen op wiens grondgebied de windturbines zouden worden ingeplant. Verzoekende partijen verzoeken louter om de naleving van het zorgvuldigheidsbeginsel, het rechtszekerheidsbeginsel, het materiële motiveringsbeginsel en de formele motiveringsplicht.*

67. Verwerende partij betwist het standpunt van verzoekende partijen dat de vergunde ontbossing strijdig zou zijn met de goede ruimtelijke ordening. Verwerende partij verwijst hiervoor enigszins onbegrijpelijk naar het feit dat de percelen in casu onder de toepassing vallen van het bestemmingsvoorschrift “industriegebied” en niet onder het bestemmingsvoorschrift “bosgebied”. Dergelijke redenering kan uiteraard niet gevolgd worden. Dit zou immers tot gevolg hebben dat er enkel rekening gehouden zou worden met bossen en de natuur in het algemeen wanneer zij onder de toepassing vallen van bestemmingsvoorschriften zoals “bosgebied” of “natuurgebied”. Verder stelt verwerende partij dat de betrokken percelen geen deel uitmaken van een VEN-gebied maar van het Economisch Netwerk Albertkanaal. Het is verzoekende partijen niet duidelijk waarom dit gegeven de vergunde ontbossing zou rechtvaardigen. Immers, het Economisch Netwerk Albertkanaal stelt zowel de ecologische als de economische aspecten binnen het betrokken projectgebied op gelijke voet. Hierin wordt duidelijk aangegeven dat de ecologische waarden behouden kunnen worden desondanks de reeds ontplooiende industrie. Het is dan ook in het licht hiervan dat het vooropgestelde provinciale natuurverbindingsgebied 32 dient te worden begrepen. Het gegeven dat er in een boscompensatie zal worden voorzien is een loutere toepassing van de wet, maar verandert niets aan het feit dat de vergunde ontbossing strijdig is met de goede ruimtelijke ordening.

68. Ten slotte vestigt verwerende partij de aandacht op het feit dat artikel 4.3.1 VCRO de beoordeling van de overeenstemming met de goede ruimtelijke ordening niet beperkt tot natuuraspecten. Verzoekende partijen hebben nooit het tegendeel beweerd. Verzoekende partijen merken evenwel op dat de inplanting van de windturbines op de voorgenomen locatie méér dan louter natuuraspecten in het gedrang brengt. Zo gaven wij ter staving van het belang van verzoekende partijen reeds afdoende aan dat deze windturbines allerlei hinder met zich zullen meebrengen, dat zij vanuit visueel-vormelijk oogpunt problematisch zijn, dat zij niet in overeenstemming zijn noch met het huidige noch met het vooropgestelde ruimtegebruik, ... De natuuraspecten, waarover sprake, komen bovenop deze waslijst van probleempunten. Het is dan ook op basis van al deze hinderaspecten samen dat verzoekende partijen vaststellen dat de goede ruimtelijke ordening werd geschonden door het vergunnen van de windturbines en de daaraan gekoppelde ontbossing.

69. Besluit: het tweede middel is gegrond.
...

Beoordeling door de Raad

1.

Uit de gegevens van het dossier blijkt dat het aangevraagde gelegen is in industriegebied, maar dat voor de realisatie van WT1 ongeveer 2.180 m² bos moet gekapt worden.

Uit de overwegingen van het bestreden besluit, zoals aangehaald in de feiten uiteenzetting, blijkt dat de verwerende partij bijzondere aandacht heeft besteed aan de plaats van de inplanting, zowel bij het onderzoeken van de bezwaren als bij het beoordelen van de verenigbaarheid van de aanvraag met de goede ruimtelijke ordening.

De verwerende partij stelt in de bestreden beslissing onder de titel “beoordeling van de goede ruimtelijke ordening” omtrent de “projectzone” voor het aangevraagde onder meer:

- dat de projectzone op het bedrijventerrein 'Kolenhaven' te Lummen ligt en deel uitmaakt van het Economische Netwerk Albertkanaal, dat de turbines worden gebundeld met de grootschalige lijninfrastructuur Albertkanaal en het insteekdok van de voormalige kolenhaven, dat parallel ten westen van het Albertkanaal de autosnelweg E313 loopt en op relatief korte afstand ten zuiden van het project de autosnelweg E314, dat door het gebied en tussen beide turbines bovendien een 70 kV hoogspanningsleiding loopt op hoge pylonen die visueel sterk aanwezig zijn in het landschap, dat in de onmiddellijke nabijheid de industriële constructies en gebouwen van de ENA-zone, met de Kolenhaven en het regionaal bedrijventerrein Lummen - Heusden-Zolder sterk aanwezig zijn en dat op dit bedrijventerrein eveneens vijf grootschalige windturbines van hetzelfde type werden goedgekeurd zodat ook hiermee minstens visueel wordt gebundeld;
- dat recent de inplantingsplaats werd opgenomen in het locatieonderzoek van de provincie Limburg dat op 08/03/2012 door de deputatie werd goedgekeurd;
- dat de inplanting van de turbines slechts een relatief beperkte oppervlakte zal innemen waardoor de negatieve impact op de industriële potenties van het gebied verwaarloosbaar zijn.
- dat geen significante negatieve invloed op het landschap en op de natuur en avifauna verwacht, waarbij wordt verwezen naar de gunstige adviezen van het Agentschap voor Natuur en Bos en Onroerend Erfgoed.

Bij de beoordeling van de bezwaren stelt de verwerende partij onder meer:

- *De provinciale natuurverbinding 32 is in het ruimtelijk structuurplan van de provincie Limburg en dat van de gemeente Lummen symbolisch weergegeven. Uit de adviezen van INBO en het Agentschap voor Natuur en Bos blijkt dat de impact van de turbines op dit gebied geen significant negatieve effecten veroorzaakt. Recent werd bovendien de inplantingsplaats ook opgenomen in het locatieonderzoek van de provincie Limburg dat op 05/03/2012 door de deputatie werd goedgekeurd. Volgens dit locatieonderzoek is de aanvraag gelegen binnen een zone waarin turbines vergunbaar zijn.*
- *De ellipsvorm die op de kaarten in de toelichtingsnota de afstand weergeven tot de VENgebieden en gebieden voor vogels ontstaat doordat de twee cirkels rond elke turbine worden gecombineerd tot één figuur. De weergave op deze plannen is dan ook correct. Uit de adviezen van INBO en het Agentschap voor Natuur en Bos blijkt dat de impact van de turbines op deze gebieden geen significant negatieve effecten veroorzaakt.*

2.

De Raad kan zijn beoordeling van de eisen van de goede ruimtelijke ordening niet in de plaats stellen van die van de bevoegde overheid. In de uitoefening van het hem opgedragen wettigheidsstoezicht is hij enkel bevoegd om na te gaan of de administratieve overheid de haar ter zake toegekende appreciatiebevoegdheid naar behoren heeft uitgeoefend, met name of zij is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij deze correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

3.

In tegenstelling tot wat de verzoekende partijen voorhouden heeft de verwerende partij in de bestreden beslissing op afdoende wijze weergegeven waarom zij het bezwaar dat de projectzone gelegen is “in het provinciaal verbindingsgebied nr.32 'Kasteel Meylandt en Mangelbeek ten zuiden van het klaverblad’”, niet heeft weerhouden.

Tegenover de bewering van de verzoekende partijen dat uit het gemeentelijk structuurplan Lummen duidelijk zou blijken dat de gemeente Lummen het betrokken gebied wenst te bestemmen tot natuurverbindingsgebied, hetgeen een beleids optie uitmaakt, staat de

omstandige beoordeling in de bestreden beslissing waaruit duidelijk blijkt waarom de verwerende partij de gekozen inplantingsplaats aanvaardbaar acht.

Er kan ook niet ingezien worden hoe een mogelijke toekomstige bestemming de verwerende partij ertoe zou moeten nopen om de vergunningsaanvraag te weigeren. Het feit dat een vergunningverlenend bestuursorgaan rekening kan houden met beleidsmatig gewenste ontwikkelingen, kan, in de concrete omstandigheden van de onderliggende zaak, niet tot de conclusie leiden dat de verwerende partij eerder diende te opteren voor mogelijke beleidsopties in het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan Lummen, dan voor beleidsopties aangaande het inplanten van windturbines. Zoals reeds vastgesteld heeft de verwerende partij ruime aandacht besteed aan de inplanting van het aangevraagde en de verzoekende partijen tonen niet aan dat de beoordeling van de verwerende partij foutief of kennelijk onredelijk zou zijn.

4.

Het middel is ongegrond.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van de nv LIMBURG WIN(D)T is ontvankelijk.
2. Het beroep is ontvankelijk maar ongegrond.
3. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 350 euro, ten laste van de verzoekende partijen.
4. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 100 euro, ten laste van de tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 14 januari 2014, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, vierde kamer, samengesteld uit:

Nathalie DE CLERCQ, voorzitter van de vierde kamer,
met bijstand van

Katrien VISSERS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de vierde kamer,

Katrien VISSERS

Nathalie DE CLERCQ